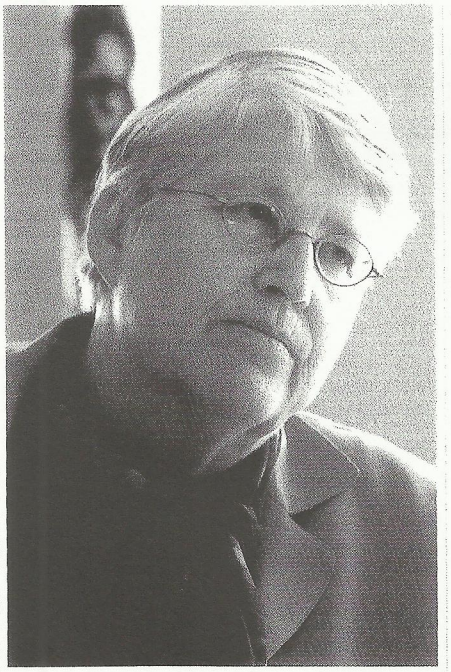
Een warm hart voor de oecumene

Ds. M. Gosker, lid van het Comité van Aanbeveling, is predikant van de Protestantse Gemeente. Met een warm hart voor de oecumene, kan zij zich uitstekend vinden in de uitgangspunten van hospice Mariaweide. Een gesprek met haar.

Klimaatverschil Drie jaar geleden is zij benoemd tot dominee van de Joriskerk. Een hele overgang, na 32 jaar predikant in Noord-Holland te zijn geweest. Maar ze voelt zich in Limburg goed thuis. 'Het klimaat is wel anders dan in mijn vorige gemeenten, waar de protestanten ver in de meerderheid waren', zegt ds. Gosker. 'Daar was maar één pastoor op tien predikanten.
In Limburg vormen de protestanten een kleine minderheid. Het is goed om in een nieuwe omgeving te komen en andere mensen te leren kennen.
De protestante gemeente bestaat vooral uit niet-Limburgers die bij de grote bedrijven werken. Zij zijn blij met hun kerk'.

Samenwerking Ze vindt het fijn om samen te werken. 'De tijden dat protestanten en rooms-katholieken elkaar bestreden zijn gelukkig voorbij.
Onlangs werd het 375-jarig bestaan van de Joriskerk gevierd. Feesten moet je vieren, nietwaar? Bij die gelegenheid werd ik me ervan bewust hoe turbulent de geschiedenis van de Joriskerk is. Aanvankelijk was de Joriskerk rooms-katholiek, later protestants, toen weer RK en zo ging dat door tot de kerk definitief in protestantse handen kwam. In 2004 werd de gemeente verenigd tot de éne Protestantse Gemeente Venlo en omstreken. Voorheen was er een federatie van Hervormden en Gereformeerden. Nu is het één gemeente met twee predikanten. De leden van de Joriskerk wonen in de wijde omgeving. Ze komen op zondag naar Venlo om

deel te nemen aan de kerkdienst'.
Ds. Gosker draagt de oecumene een warm hart toe. Ze is lid van de Raad van Kerken Venlo, een overlegorgaan van verschillende kerkgenootschappen.

Comité van Aanbeveling Door haar lidmaatschap van de 'Raad van Kerken' was ze snel al op de hoogte van het nieuw op te richten hospice. Toen haar gevraagd werd in het Comité van Aanbeveling zitting te nemen aarzelde ze geen moment. Onlangs heeft ze het hospice in Eindhoven bezocht en de kans gekregen met patiënten en verzorgers te praten. Het was een indrukwekkende en ontroerende ervaring.
Daarom is ze blij, dat er nu ook in Venlo een hospice komt, waar mensen zich in alle rust op hun afscheid kunnen voorbereiden.

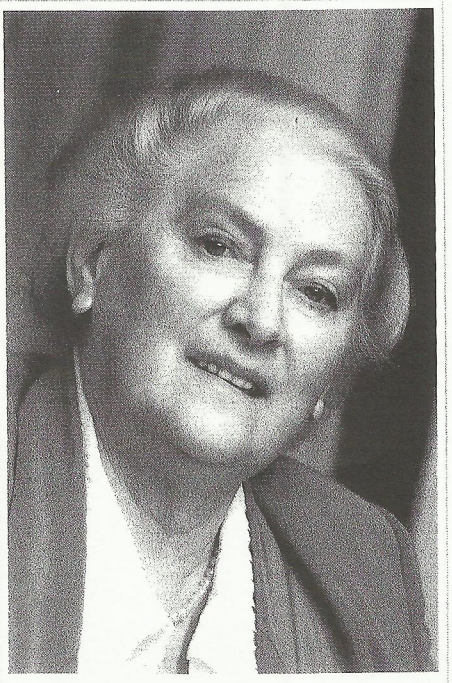
Mee op weg Als predikant komt ze regelmatig in contact met mensen in hun laatste levensfase. Soms wordt ze pas in een laat stadium bij een sterfbed geroepen, maar meestal kent ze de mensen al, op het moment dat ze ziek worden. 'Dan mag ik meegaan tot het einde en over het einde heen in de zorg voor nabestaanden. Ook al ben je dominee, dat betekent nog niet, dat je zomaar recht hebt op openheid van mensen. Het is een groot geschenk als je het vertrouwen van mensen krijgt en een eindje mee mag lopen op hun weg'.
Ze is dankbaar dat ze naast mensen mag staan en de kracht van het evangelie mag uitdragen. 'Maar je moet als pastor ook je plaats weten, want niet iedereen heeft daar op elk moment behoefte aan. Als iemand boos is of heel verdrietig om wat er allemaal gebeurt, dan mag hij of zij dat vanzelfsprekend uiten. Dan is er misschien een moment, waarop je iets kunt zeggen, waardoor iemand weer verder kan.
In de stervensfase is het goed als er een moment komt waarin je kunt aanvaarden wat onvermijdelijk is. Maar wat is het dan goed als je je verdriet, je vragen en je nood bij iemand kwijt kunt'.

Achterlaten 'Eén van de moeilijkste dingen van doodgaan is: hoe laat ik mijn lieve mensen achter? Het is heel rijk als je de tijd hebt om je geliefden nog iets mee te geven voor als je er zelf niet meer bent. Sterven is een eenzaam proces. Niemand weet precies hoe dat is, ook ik niet', zegt ze peinzend. 'Ik hoop dat ik het kan overgeven en met vertrouwen in de eeuwige toekomst kan sterven. Het is heel belangrijk hoe de mensen om je heen met je omgaan. Ieder mens is een eigen unieke eenheid. Sommige zieken hebben zo'n rotsvast vertrouwen, dat je je als pastor afvraagt: zou ik dat zelf wel aankunnen? Dan kun je soms getroost weggaan…'

In het hospice_'Voordat iemand in een hospice komt, is er al veel gebeurd. Wie ernstig ziek is, merkt dat er iets verandert in de vriendenkring. Sommigen bellen niet meer, anderen geven adviezen waar je niets mee kunt. Dat kun je af en toe vergeven, maar het moet niet te veel gebeuren. Niet iedereen kan omgaan met ziekte en dood.
Als je in het hospice een sfeer kunt scheppen waarin mensen nog kunnen genieten van hun mooie momenten, dan is dat heel waardevol. Van mensen die in het hospice werken wordt een grote inzet verwacht.
Verpleegkundigen, artsen en vrijwilligers... ze hebben een prachtige taak, maar ze moeten op een gegeven moment weer eens iets anders doen om bij te tanken.' *[Elly van der Weij]*

Van de voorzitter

Het was een bijzondere dag, toen we het bericht kregen van de Woningstichting Venlo-Blerick, dat de verbouwing van het klooster tot hospice Mariaweide kon beginnen.
Jarenlang werken achter de schermen, of beter gezegd achter het pc-scherm, wordt nu zichtbaar. Hospice Mariaweide zal een bijzondere plaats gaan innemen in het kloosterkwartier.
De voormalige kloosterbewoner, ex-prior Van Roy, zei in zijn afscheidsrede, dat hij hoopte op een nieuwe toekomst voor het klooster.
Die nieuwe toekomst wordt nu gerealiseerd in de rechterhelft van het klooster. Deze wordt nu verbouwd tot ons hospice Mariaweide.
Wat past in de filosofie van de Dominicanen zetten wij anno 2007 voort: zorg geven aan je naasten in moeilijke tijden. Professionele speciaal opgeleide verpleegkundigen met een warm hart voor terminale zieke mensen, maar ook het groot aantal vrijwilligers dat zich heeft opgegeven, gaan dit vorm geven in onze nieuwe tijd. Zoveel mensen die zich voor anderen willen inzetten, hartverwarmend.
Een kostbaar goed, dat wij de komende tijd vorm gaan geven door gesprekken te voeren met onze vrijwilligers.
De vrijwilligers krijgen naast een opleiding ook thema-namiddagen aangeboden.
Zo gaan we werken naar onze opening in de vroege herfst van 2008. In de regio Venlo waar komende tijd zoveel positieve dingen staan te gebeuren, veel wordt opgebouwd en verbeterd, daar zal hospice Mariaweide een veilige, deskundige en warme thuishaven worden voor onze allerziekste mensen.
[Juliette Zanders-Van de Kar]

[vervolg van pagina 1]

Kloosterelementen blijven behouden_Op weg naar de verdere invulling van de inventaris die nodig is voor de verschillende ruimtes komen we veel leveranciers tegen, die graag 'iets aan de prijs willen doen'. Dat is hartverwarmend. De keuken wordt professioneel ingericht zodat het mogelijk is volkomen selfsupporting te zijn voor de voeding van onze gasten en medewerkers.
Daar hebben we nog vele vrijwilligers voor nodig.
Onlangs zijn we gestart met maandelijkse bouwvergaderingen met aannemer, architect, en alle betrokken partijen, waarbij het proces op de voet wordt gevolgd en zo nodig bijgestuurd.
Bij het verschijnen van dit artikel is het sloopwerk klaar en is de aannemer bezig met de opbouw van een prachtig stadshospice, waar wij in september 2008 onze eerste gasten hopen te ontvangen. *[Fons Receveur, voorzitter bouwcommissie]*

Kerstgedachte_

Als er licht is in de ziel,
zal er schoonheid zijn in de mens.

Als er schoonheid is in de mens,
zal er harmonie zijn in het huis.

Als er harmonie is in het huis,
zal er rust zijn in het land.

Als er rust is in het land,
zal er vrede zijn op aarde.